

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. s[e]c[un]da. Tex. eua[n]. Jo. viij. ca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñicam. II. Quadra.

Ugit ex dicit Salomonis tria sūt q̄ nō sūt hōiem q̄scē, e in domo iua. scz fūmus. i. supbia: z stillicidiū. i. auaricia/ q̄ stillat anxietates varias in cor: z mala yroz. i. cōcupia carnalis. Aliqñ pessime: qñ. i. iam p̄uenit peccare. qz fz Augusti. cōsuetudo est fortissima carena: necessitas ad malum.

Feria. scda. Ter. euā. Jo. viij. ca.

Ego vado et q̄retis me: z in pctō v̄ro moriemī. Quo ego vado vos nō potestis venire. Dicebāt ergo iudei. Nunquā interficiet semetipm̄? Quia dicit: q̄ ego vado vos nō potestis venire. Erō dicebat eis. Vos de deorsum estis: ego de supius sum. Vos de mūdo hoc estis: ego nō sum de hoc mūdo: Dixi ḡ vobis: qz moriemini in pctis v̄ris. Si em̄ non crediderit: qz ego sum: moriemini in pctō v̄ro. Dicebāt ḡ ei: Tu q̄s es: Dixit eis iesus. Principiū: q̄er loqz vobis. Multa habeo de vobis loq̄ et iudicare. Et q̄ mi sit me verax est. Et ego q̄ audiui ab eo hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt: qz p̄iem eis dicebat deū. Dixit ergo eis iesus. Eū exaltauerit filii hoīs: tūc cognoscerit: qz ego sum et a me ipō facio nihil: sed sicne docuit me pater hec loqz. Et q̄ me misit meū est: z nō reliq̄t me solū qz ego q̄ placita sūt ei facio sp̄.

Ego vado et q̄retis me. Joā. viij. In p̄sent euāgelio ranguit tria p̄cra: que sūt. Cōminatō: interrogatio: p̄nunciatio. Quantū ad p̄nū eb̄us cōminatō est iudeis si nō crederēt qz est

magnā penā. i. mortē in pctō mortali: z p̄ter gehēnā. Dī ḡ. (Dixit iesus turbis iudeoz) in publica p̄dicatiōe (ego vado) ad celū p̄ mortē fm̄ Heb. Vado inq̄. i. nō ipelloz aut trahoz: fz sp̄ote vado. i. mortoz. Vado inq̄ de p̄nti. i. in p̄ximo est vt vadā (z q̄retis me) Cōtra: qz si q̄suisent/ quō dī qz morient in pctō vt seq̄t. Ad h̄ dī fm̄ Chry. z Augu. qz nō erāt cū q̄suisent desiderio/ fz odio: qz cū post mortē p̄secuti sūt in mēbris sic an mortē in p̄sona/ occidēdo ap̄los: z de cluitate in citate p̄sequēdo (z in pctō v̄ro) in singulari fm̄ Be. vt oñdat q̄ illud scelus erat oibz cōc. i. infidelitas (mortem) Cōtra: qz mlti eoz crediderūt in eum: vt post dī. Ad h̄ dī Chry. qz ille fmo ad illos dirigebat q̄s nouerat eb̄is nō eē credituros. Vel p̄ dicit qz loq̄ cōminatōrie z p̄ditionalr. i. si nō p̄nterēt. Vel alit fm̄ Chry. (q̄retis me). i. tpe destructionis hierlm̄ opp̄si (z nō inuentis) qz nō ferā vobis auxiliū. Erāt em̄ tpe illi destructionis qdā mēores ch̄i: qz facta est circa. xliij. annū a passiōe ei: z poterāt cogitare qz p̄t sanguinē eb̄i desolabat citas infidelis. (Et in pctō v̄ro). i. in infidelitate vel scelere mortis mee (mortem) morte. i. aie z corpis. z morte gehēne. Dicit aut̄ q̄s in aliq̄ pctō mori: vl qz in eo sine p̄nia finit vitā: vel qz in p̄nitionē ei: mortis: vt mori in pctō sit mori p̄t pctm̄. Et veerqz sensus p̄gruit in p̄posito. Et nota qz eb̄us mortu⁹ est p̄ pctō. i. delēdo: seti aut̄ mortu⁹ pctō/ illd in se mortificādo. scelerati v̄o in pctō ei subiciēdo: sic vestit⁹ mortis in vestimento/ vel in pctō. i. p̄t pctm̄. Est etiā notā dū fm̄ s. Tho. qz si intelligat h̄ de morte corpali: in pctis suis mortis q̄ vsqz ad mortē in illis p̄seuerat. Si v̄o intelligat de morte p̄ti. de q̄ in ps. Vozis pctōz pessima. hāc mortē p̄cedit qdā infirmitas sic z mortē corpale. Nam q̄ diu peccatū est remediabile/ est q̄s qdā infirmitas: sed q̄ est irremediabile simplr: vt post hāc vitā: vl q̄ ad ipm̄ vt pctm̄ in sp̄m̄ctm̄ tūc causat mortē. j. Jo. v. Est peccās pctm̄ ad mortē: n̄ p̄ illo dico vt roget q̄s. z fz h̄ p̄nūciat dñs iudis infirmitas

Feria. II. post

ratē p̄cōz eē ad mortē. Hec ille. Est p̄o
 norādū p̄ his q̄ vt elict. ij. q. lxxij.
 ar. vij. ad sc̄iū. imo vt tbi exp̄sse d̄r: oīo
 nes nre n̄ h̄nt efficacīā ī p̄sc̄it̄ vt saluēt
 s. s. solū ī p̄destinat̄. Et s̄o d̄r. j. Jo. v
 Qui sc̄it fr̄m suū peccare p̄c̄m nō ad
 mortē: petat z dabit ei vitā peccātī pec
 catū nō ad mortē zc. S. qz reprobatos
 a p̄destinat̄ h̄ distinguere nō possum?
 fm̄ Aug. de cor. z gra. q̄d̄iū viuūt oīo
 nis suffragium nullis subtrahendū est.
 Hec ille. Dupl̄r ḡ sc̄it aliquis peccare
 p̄c̄m ad mortē. i. qz sc̄it d̄anatus: vel qz
 sc̄it p̄sc̄itus ex reuelatōe dei: et neutro
 mō p̄ eo orandū est. Q. ḡ vt s. Tho. h̄
 dicere nō eē orādū p̄ peccare ī sp̄m̄ sc̄m
 .i. p̄ finalē imp̄niam: intelligendū est: si
 sc̄iat q̄ ī tali imp̄nīa sit mortur? / not
 alit. sic. j. Reg. xvj. dixit d̄ns samuēl.
 Uisq̄ quo tu luges saulē cū ego abieci
 an d̄s illū cōminatōe v̄l diffinitue re
 pulisset. S. j. qz vt d̄ns eis p̄dicere suā
 d̄anatiōem: z p̄nter cogit eos despare.
 Ad hoc d̄r: dupl̄r. Primo q̄ h̄ nō fuit p̄
 d̄ictum fm̄ Chry. absolute: sed cōmī
 natīue z p̄ditionalr: si nō rel̄q̄ssent p̄o
 sitū ī q̄ erāt. Et sic itelligit illō Jone
 ij. Adhuc. xl. d̄ies z Anīue subuerret
 Et sic etiā cuiusc̄q̄ reuelaret q̄ eēt d̄a
 mnand̄: intelligeret fm̄ s. Tho. p̄d̄i
 onalr si moreret ip̄entēs. Secōdo fm̄ s.
 Tho. q̄ d̄ns ḡnāl̄ loq̄bat oīb̄: nō autē
 alit̄ singularit̄. i. oīms d̄ebant q̄dē ti
 mere: sed null̄ debebat despare (q̄ ego
 vado) s̄bat em̄ ad gl̄iam (vos nō pore
 stis venire) nō posant fm̄ Chry. vel qz
 nō volebāt: vel qz nō posant tales q̄les
 erant. Vel fm̄ s. Tho. z idē est: qz nōle
 bant: z qz ip̄edebant a celestī gl̄ia: rōe
 p̄rietatis p̄t̄ sua perā. sic z pet̄r̄ z q̄lī
 ber iust̄ viator rōe imp̄fectiōis: qz. i.
 erat p̄grinus ī carne: q̄n̄ ei d̄ictuz est
 Joā. xij. Nō pores me mō seq̄. Audir̄
 aut̄ his carnalit̄ iuxta suā cōsuetudinē:
 fm̄ Augu. cogitare (Dicebat ḡ iu
 dei: Nunqd̄ inf̄ficet semetip̄m: qz d̄ic̄:
 q̄ ego vado vos nō porestis venire) Hoc
 aut̄ dupl̄r exponit̄. Vno mō fm̄ Aug.
 vt sine rōe loq̄rent̄. Vno aut̄. Stultā

p̄ba z oīno īnsp̄icta qd̄ em̄: nō posant
 illi ventre q̄ ip̄e p̄cesset / si inf̄ficet
 semetip̄m: nunqd̄ ip̄t̄ nō erāt mortur?
 Ergo q̄ ego vado d̄icit̄: nō quo itur ad
 mortē: s. q̄ ip̄e s̄bat post mortē. Hec ille
 Alio mō fm̄ Orig. vt aliq̄ sint rōne lo
 cuti. Qz em̄ sc̄pture / z p̄cipue Esa. lxxij.
 d̄icūt q̄ ch̄s traderet aīaz suā ī mortē
 audierāt q̄ sua voluntate z p̄p̄ia p̄r̄te
 ch̄i aīa relinq̄ret corp̄. Et qz susp̄icab̄
 bāt q̄ ch̄s iste eēt: h̄ voluer̄ illis p̄bis
 sc̄are: s. ī dedec̄? ch̄i nō d̄ixer̄: nūqd̄
 q̄n̄ ip̄e voluer̄t et̄? anīa ext̄bit̄: qd̄ v̄t̄q̄
 ip̄t̄ facere nō posant. sed nūqd̄ inf̄ficet
 semetip̄m? (Et dicebat eis: vos de deos
 sum est̄.) .i. frenā habet̄ oriḡinē: z sola
 frena sap̄is. v̄n̄ p̄ba mea sp̄ualit̄ intell̄
 genda sp̄ carnalr̄ intelligit̄is. (Ego de
 sup̄nis sum) .i. a p̄te q̄ n̄h̄l̄ sup̄ertus: s.
 Aug. s̄o sur̄ū vado h̄is celestē a p̄te oī
 ḡinē: z h̄ fm̄ d̄estare. a sp̄sc̄tō aut̄ / imo
 a tota trinitate fm̄ h̄ūanitatē: z nō solū
 ea rōne q̄ oīs creatura a deo est: sed etiā
 sp̄ualr̄ rōne. qz illō h̄ūanū corp̄ forma
 r̄ū nō fuit vt ceta: sed sine v̄t̄i semie de
 sp̄sc̄tō. s̄o d̄r: de sup̄nis ī p̄t̄: qz pat̄ et
 fil̄? z sp̄sc̄t̄us s̄t̄ p̄les sup̄ni adiectiue
 l̄cz vnus sup̄nus subue. Si t̄n̄ d̄icat̄ et
 se de solo p̄te / d̄r de sup̄nis sumpro p̄t̄
 p̄ singulari. Vel sumēdo totū p̄ p̄te: qz
 d̄s p̄t̄ est qdē sup̄nus sp̄s: s. cū eo etiā
 angeli d̄icunt̄ sup̄ni. Alia t̄n̄ l̄ra habet
 de sup̄nis sum. Exponit̄ aut̄ quō essent
 de deo sum: d̄i. (Vos de mūdo h̄ est̄)
 qz post mūdū creati fuerāt fm̄ Be. De
 em̄ qd̄ nō fuit factū ī p̄ncip̄io: est factū
 p̄ ea q̄ t̄nc facta sūt: vel fm̄ totū / vel fm̄
 p̄tem. Vel qz h̄ebant mūdanas affecti
 ones fm̄ Chry. (Ego nō suz de h̄ mō)
 qz p̄ sp̄m̄ fact̄ est mūdus fm̄ Be. Vel
 qz nō h̄ebat mūdanos affect̄? s. Chry.
 Hic aut̄ duplex ē caudus error ex istis
 p̄bis īnurgēs. Prim̄ est apollinar̄ij: q̄
 d̄r q̄ corp̄ d̄ni de celis fuit allatū. z idē
 sens̄t Valent̄. Secōdo est manicheop̄: q̄
 d̄icūt duas eē creatiōes: vnā boni d̄ci q̄
 īnūsb̄ibilia creauit. Alterā diaboli: qui
 creauit v̄sb̄ibilia. Vn̄ d̄ixer̄ ch̄s nō ha
 buisse verā carnē: ne videret̄ aliq̄d̄ h̄ic
 a diabolo creatore v̄sb̄ibilia / sed p̄ba

diuicam. II. Quadra.

taſticia: nec vere comediffe aut bibiſſe: ſed apparent tñ. **C**õtra pmũ errorem arguit: qz eodẽ mō apli habuiſſent teleſtia corpa. vt dicit **T**heo. qz de eis dicit **J**o. xv. Vos nõ eſtis de hũ mundo. **C**õtra ſe/ cundũ arguit ex. j. ca. **B**en. vbi narrat viſib illa eſſe a deo creata. **A**d mortuũ aut eoz dicit **T**heo. z eſt mens **T**heo. qz in ſcõpturis eſſe de hũ mundo aliq̄s dicit du/ plicat. **U**no mō: qz hũ mũdanã origĩnẽ. **A**llo mō: qz hũ mũdanã affectiõne. **P**ri/ mo mō vere fuit de hũ mũdo chũs inq̄/ rũ hũ/z q̄rũ ad origĩnẽ paſſiuã ſue ma/ ternã: qz origĩnẽ de p̄gine traxit. **N**on aut ſcõdo mō nec chũs nec aliq̄s ſcõtus. **N**ihil em ſcõti amat in mũdo ſic vltimũ finẽ: imo dicit nõ eſſe in mũdo iſto modo qz nra conuerſatio in celis eſt **P**hll. ij. **N**eg in carne: qz q̄ in carne ſi deo place/ re nõ poſſunt. **R**om. vlij. **U**el aliſ dicit: qz chũs fm duplicẽ ſua naturã. ſ. diuinã et humanã duplicẽ hũit origĩnẽ. ſ. a p̄te ce/ leſti z a m̄re: ſed qz m̄ ſola nõ poruit ge/ nerare: ſed necãria fuit virtus ſpũſſeri: iõ fm vtrãq̄ origĩnẽ chũs fuit de ſup/ nis ſalẽ q̄rũ ad p̄ncipiũ effectiuuz: qz qd acũtũe factũ i alijs hoibz ſperma ma/ ſculnũ: hũ fecit in chõo ſpũſſerũ. (**D**ixi/ g vobis: qz mortem in pctis vris) i p̄ti/ qz inſidelitãti vel mortũ chũi addiderũt multas alias iniquitates. **E**t ne illi q̄ ibi/ erant poſtmoduz credituri deſparent/ addidit fm **L**hry. (**S**i em nõ credide/ ritũ qz ego ſum) ſcõ p̄ eẽntiã: q̄ eſt ipm eſſe pmũ qd eſt d̄s. **C**reature em nõ ſũt p̄ ſua eẽntiã: ſz p̄ eſſe ſupadditũ eẽntẽ/ z p̄ſcõparũ. **P**er h̄ etiã qd dicitur ſum: z nõ fuit: õndit ſua eẽntiã: quã **A**ug. õndit exẽplo ignis: qd nõ p̄t eſſe ſine ſplẽdore z p̄guli nãſcẽtis ſup ripã aq̄: qd nõ poſ/ ſet eſſe ſine imagine: z ſilr nec d̄s p̄t ſi/ ne ſuo p̄bo: alloquũ nihil intelligeret. (**D**ixemũ in pctõ vřo) p̄ excellẽtiã di/ co. i. in iſidelitate vřa: vř in ſcelere mee/ mortis/ quã ex iſidelitate cogitat. **I**n/ hac p̄te eſt morale documentũ qz multi/ tarde õrunt chũm: z iõ non inuentũ: qz iuſto dei iudicio p̄mũrit qz p̄fecte nõ õ/ rant. vñ **B**reg. **Q**uõ nõ vult cũ porue/ rit: iuſtũ eſt vt iſtigat ei nõ poſſe cũ vo/

luerit. **H**ec ille. **E**t intẽdit qz cũ nõ poſ/ ſim? ſine dei auxilio p̄fecte q̄rere deũ: aliq̄n d̄s nõ vult illud auxiliũ dare z d̄z iſtigere nõ poſſe: qz. ſ. nõ dat poſſe. **S**i tñ q̄s p̄fecte veller/ã poſſet: qz velle be/ ne facere nõ ſolũ eſt poſſe: ſed etiã eſt fa/ cere bene. **A**liq̄ tñ volẽtes bñ facere nõ p̄nt: qz non p̄fecte volũt: nec p̄nt p̄fecte velle: ſuppoſita ſua indiſpõne: z diuina deſertione. **E**ſt z aliud. qz incedẽtes p̄ viã p̄riã vie chũi: vt iſti iudũ: q̄ ip̄e vadit ire nõ p̄nt/ niſi viã murẽt. **F**uit aut chũ/ ſtus p̄ viã hũilitãtis z paup̄tãtis z puri/ tãtis z obediẽtie z pacie z oim p̄curũ.

Quãrũ ad ſcõm poſit̄ inſrogatio iũ/ deoz volentũ ſcõre. vt dicit **A**ugu. in quẽ credere deberẽt ne in ſuo pctõ morerẽt cũ dicit (**D**icebãt ḡ ei: tu q̄s eſ:) q. d. fm **A**ugu. **D**icis inſcõmĩnate: qz tu eſ. q̄s ḡ eſ tu: id eſt fm **L**hry. cul? auctãtis aut ſapie eſ tu: vt credam? tibi ſic ſua q̄/ des: (**D**ixit eſt iſus. **P**riũcipiũ) ſ. ſũ. i. d̄s (q̄ z loq̄z vob) qz ſum fact? verus hũ. **E**ſt aut norãdũ qz cũ de rõne p̄nci/ p̄i in q̄rã p̄ncipiũ: ſiue ſub rõe p̄ncipiũ/ primi ſit qz nõ ſit ab alto: z alta ſunt ab/ ip̄o. ſol? pat̄ celeſtũ iſto mō dicit in natura diuina pmũ p̄ncipiũ. i. p̄ncipiũ non de/ p̄ncipio. **U**n fm **D**iony. ij. de diu. no. eſt fons deitãtis. **F**il? aut dicit p̄ncipiũ/ nõ qz nõ ſit ab alto: cũ ſit a p̄te: ſed quã/ ali? eſt ab illo. ſ. ſpũſſerũ. cul? pat̄ z fil?/ us ſunt vnũ p̄ncipiũ. vñ eſt p̄ncipiũ de/ p̄ncipio. **S**pũſſerũ aut nullo mō eſt p̄ncipiũ in natura diuina. qz nulla p̄ſo/ na eſt ab eo: z ip̄e eſt ab alto: ſz tñ eſt p̄n/ cipiũ pmũ reſpectu creaturãz. ſic z co/ ra trinitãtis. **A**ppropat tñ nomẽ p̄ncipiũ/ effectiue p̄i qd nõ eſt ab alto: ſed exẽplã/ riter filio. j. p̄te. q. xlvj. eo qz ſit ſapia pã/ tris: p̄ quã agit ſic artifer p̄ artẽ vel p̄r/ ceptionẽ ſua. z h̄ ad excludendũ errorem eoz qd dicitẽt eũ eſſe purã creaturã. **S**i em h̄ eſſet/ nõ peſſet eſſe p̄ncipiũ crea/ turãz. (**A**lta habeo vob) ſine ly de: vt qdã rextus hũt (loq̄) ad eruditiõnẽ vřaz: q̄ ſi credere noluerit: mltã habeo (z iudicare.) **S**ed dicit: fil? nõ iudicat/ quẽq̄. **A**d h̄ dicit **A**ug. qz aliõ eſt iudica/ re: aliõ h̄re iudicare. h̄re p̄tãre iudicã

Feria. III. post

At. Primum non uentebat tunc christo: sed bene
 sed: (Utrumque bene de uobis) ut alij textus
 bene (loquens et iudicare) in futuro iudicio.
 ut dicit Augustinus. Die autem s. Thome. quod loquens uobis
 est loquens ad ueram utilitatem. non autem loquens de
 uobis: sed est loquens ad iusticiam dei. Sed quare
 tunc non iudicabat: Rader ipse dicit. (Sed
 quod me misit uerax est) imo uitas. et pater
 enim Thome. expectat die quam statuit: et pater
 Thome. Et si uos infideles estis: tamen pater
 meus uerax est: quod die stabilitur in qua uobis
 retributio fiet. Nec ille. (Et ego qui au-
 ditus ab eo) .i. accepti per eternam gloriam in
 christum deus: aut per beatitudinem in christum homo
 probator: aut per scientiam in infusione in christum
 homo uisator. Que in christo sic accepti loquuntur
 (hec loquuntur in mundo) quod .i. non ad pdenati-
 onem: sed ad saluandorum gratiam. Hic habet
 mus morale documentum: ut admiremur
 patris dei. quod cum multa haberet iudicare de
 nobis: pariter expectat. An ignoras quod be-
 nignitas dei ad penam te adducit Ro-
 m. ij. Et timeamus iudicium futurum. Nam ut
 dicit Gale. mart. lento quidem gradu ad sui
 vindictam diuina procedit ira: sed tardis-
 tem supplentij guttate compensat.

Quatuor ad tertium ratiō quodā pnuclatio
 quod christus pntificauit eis. .i. quod post mortem suam
 cogitauerit aliquid quod tunc non cogitauerat. Dicit
 quod (Et non cogitauerunt) .i. iudei (quod pntem)
 .i. suum (eis) .i. iudeis (dicebat deum) .i. esse
 ut cum dicebat quod me misit. Sed tamen s. Au-
 gustinus. pp. q. d. q. s. ibi christus uidebat postea
 credituros / subdit (Dixit ergo eis iesus:
 Eū exaltauerit) in cruce eleuando (filium
 hominis) et non hominem. .i. christum: quod ex uina hoie
 sola. .i. p. g. i. e. p. est. Vel filium hominis se
 er hūilitate dicit (tunc) .i. me partem: cum sol
 obscurabit. et petre scident: et reuertimi
 pcutietes pectora uia. vel tunc. .i. post re-
 surrectionem s. Thome. (cogitauerunt) aliquid uel
 oēs s. Thome. p. miracula uisa: et penam a
 deo per romanos inflicta: quod ego suum) pntem
 et simplex eēt: et uerū filiū dei. Predicantibus
 ei apstis aliquid se pueri: et ista cogitauerunt
 runt per fidem. Et quod dixerat ego suum: ne quis
 p. h. crederet quod non eēt ab alio / subiūgit.
 (Et a me ipso facto nihil) quod. d. s. Aug. A
 me ipso non sum. nam unumquodque eo modo quod e-

eo modo operatur. Filius autem non est a se: sed a patre
 id a se non operatur. uñ Joā. v. Non pater filius a
 se facere quicquid (Sed sic docuit me pater)
 coicando mihi sapiam: non expellendo ig-
 rantiam. Filius enim diuinitus fuit ignorans: cum
 sit sapia genita ab eterno: sed tamen pater dicitur
 docuisse: quod ab eterno coicauit ei cōntiam
 seu deitatem: quod est idē quod sapia dei: quod ibi
 oia se unum simplicissimum. Sic autem docu-
 ite est docuum genuisse. Vel sic docuit
 me. .i. doctrinam tradidit in mea pcepto
 ne tamen indrā q. beatificā. (Et quod me misit)
 per incarnationem. .i. deus pater et filius (meum est) p-
 ceptis et nature et uoluntatibus identitatez. uñ
 non suus est prius ut purat. Et in hoc ostēdit
 christus quod erat securus. Nos nec in uita
 nec in morte nec post mortem sumus securi:
 sed christus fuit in oib; securus: quod pater fuit
 cum eo in uita / miranda per eum faciēdo: et in
 morte / demones per eum debellādo: et post
 mortem / spm resuscitādo. (Et non reliquit
 me solū) etiā in christum homo sum: quod pater prius
 et gratia ei mihi assistit: et hoc (quod quod placita
 sit ei factio sps) ac per hoc nunquam me ei gratia de
 relinquit. Christus enim nihil unquam faciendū
 omisit: nihil negligens egit. ps. Exulta
 ut ut gigas etc. Nihil etiā aliq. cōtra
 deū cōmisit. Vel ly. q. s. Thome. non
 pontifex causa merito: sed per spm. q. di-
 uocipm quod sps sine infirmitate factio deo
 placita / est signū quod me non dereliquit.
 In hac parte est morale documentum / quod deus
 amicos suos nunquam deserit / nisi deserat
 ab eis. Uñ ipse deus de uiro iusto loquitur
 in ps. Quia in me sp. lib. eū: pre. e. q. cog-
 no. meū. Lama. ad me et e. erau. eū: cum
 ipso sum in tri. eri. eū et glo. eū. Est ratiō.
 Christus enim uoluit crucē in ea exaltādo
 scādere. Primum tamen magis atheniense carthe-
 dra: in qua docuit nos lectionem magne pte-
 ratis ad patres dū mem cōmendauit
 discipulo: et magne charitatis ad infirmi-
 cos / dū orauit pro suis occisoribus: et ma-
 gne ppassiōis ad spm partentē / dū post
 discessum p. in q. et discipulorum rande dē-
 xit se etiā a patre derelictū / ut uidebat: et
 nihil ei restabat nisi sola mē: cuius dolor
 et gemitus forte erat ei gulo: uulneribus
 p. i. s. Et lectionem magne deuotiōis ad
 deū dicit. Pat in ma. etc. in quo significat

Dnicā. II. quadra.

bat hoies in morte omiffis oib; debere
folū d̄ sua aia curare. Et scđo/a ascendit
crucē tanq̄ speculā. i. turrim custodie:
q̄ clamat nob̄ viatorib; vt caueam; ab
hostib;. Et ibi clamauit clamore vall/
do. i. oris ⁊ lachrymar; vt patz Heb. y.
Et clamore sanguis melius clamāz q̄
Abel. Et iudē. xij. qz. i. clamabat miseri
cordiā vt ille vindictā. Et clamore etiā
cordis qđ agro latere patefē. Et tercio
tāq̄ spectaculū. vt nos tāq̄ aues euola
tes ad se reuocet/ oñsa carne cruēta. Et
q̄ro tāq̄ parillū in q̄ antiq̄ more oia p
dita bona inuēta eē mōstrauit. i. grāz di
z facultatē retrahendi ad regnū celeste.
Olim em̄ p̄sueuerāt inuenta suspēdi in
parillo vt ea viderēt q̄ ea p̄didissent.

Feria tertia post dnicā. ij. qua
drage. Text' euā. Mat. ca. xxiij.

Locutus est Iesus ad tur
bas et ad discipulos su
os dicens. Sup̄ cathe
drā moyfi sederunt scri
be ⁊ pharisei: oia ergo quecūq;
dixerint vobis: seruare ⁊ facite.
Scđm̄ vō opa eoz nolite face
re. Dicunt em̄ ⁊ nō faciūt. Alli
gant aut̄ onera grauiā ⁊ impo
rabilla ⁊ imponūt in humeros
hoim̄: digito aut̄ suo nolunt ea
mouere. Omnia em̄ opa sua fa
ciunt vt videant ab hoib;. Dila
tāt em̄ phylacteria sua: ⁊ magni
ficant fimbrias. Amāt aut̄ pri
mos recubit; i cenis: et primas
cathedras in synagogis ⁊ salu
tati oēs in foro: ⁊ vocari ab hoib;
bus rabbi. Vos autē nolite vo
cari rabbi. Vnus est em̄ magi
ster vester. Omnes aut̄ vos frēs
estis. Et patrem nolite vocare
vobis sup̄ terras. Vnus est em̄
pater vester qui i celis est. Nec
vocemini magistri: quia magi

ster vester vnus est christus. Qui
maior est vestrum erit minister
vester. Qui autē se exaltauerit
humiliabitur: et qui se humilia
uerit exaltabitur.

Locutus ē iesus ad
turbas et ad discipulos suos
zē. Mat. xxiij. In p̄ncipi euā
gelio christus vult plar; dare
tres regulas. Prima est q̄ subditos p̄
bis ⁊ exēplis istruant. Scđa q̄ subijctis
fortia: ⁊ subditis leuioza imponāt. Ter
tia q̄ d̄ potestate sibi collata nō gl̄ient
vel sup̄biant. Contra p̄mā faciūt plar;
verbosi: ⁊ scđam sup̄stitiosi: ⁊ p̄ra ter
tiam ambitiosi. Igit̄ in eodem p̄sentē
euangelio tangunt̄ tria punera: q̄ sunt/
Admonitio/ Rep̄hensio/ ⁊ Erhoratio.
Quantū ad p̄mū rangit̄ admonitio:
q̄ ch̄is admonet discipulos ⁊ oēs fidē
les: vt quādo p̄dicatoz b̄n̄ dic̄ ⁊ male fa
cit: doctrine ⁊ nō operib; attendamus.

Pro q̄ scđndū est q̄ quādo saluator
ista dixit: scribe ⁊ pharisei magnas p̄se
cutiōes ostenderant ĩ eum: detrahētes
doctrine ⁊ miraculis ⁊ vite eius. Et sic
dic̄ Ebr̄y. peccabāt ex malicia ⁊ erant
incorrigibiles. Christus ĩ dicebat pu
blice eoz iniquitates: quia auerrebant
populū a fide. Dicit̄ ergo (Locutus est
Iesus ad turbas ⁊ ad discipulos suos di
cens. Sup̄ cathedrā Moyfi.) Ista ca
thedra dupl̄r accepit. Moyfes em̄ fuit
doctor ppli ⁊ iudey: ⁊ sic dupl̄cē habu
it cathedrā: scz docēdi ⁊ iudicandi. Se
dere ergo sup̄ cathedrā Moyfi scđam/
est succedere ei i auctoritate iudicandi
pplm̄: sic successerūt qđā scribe ⁊ phari
sei. nam a tpe Moyfi fuerūt cōstituti a
deo sepruaginta senes erare et scientia
puerri: q̄ cū Moyse haberēt curā ppli.
⁊ dicebant iudices ordinarij: qz ad ip̄s
flebat recursus in dubijs causis: ⁊ sine
eis magne cause nō tractabant. Et istō
apud iudeos fuit obfuarū qđ diu fuerūt
in sua p̄tate: vt patz i libro chanbedrim
hierosolymitano in. c. de iudicijs pecu
niar. ⁊ in li. abodozara. c. j. Sedere ve